

Den idrottsliga likhetsprincipen

av Christer Pallin

I RF:s stadgemall för idrottsföreningar finns en av få paragrafer (2 kap. 3 §) som har en direkt koppling till den idrottsliga verksamheten. Lydelsen i denna paragraf finns också intagen i RF:s stadgar (8 kap. 8 §) och får därmed ses som en grundläggande bestämmelse gällande hela den svenska idrottsrörelsen. Bestämmelsen i 2 kap. 3 § första stycket brukar kallas för den "idrottsliga likhetsprincipen".

Den inom all demokratisk föreningsverksamhet gällande grundprincipen - *likhetsprincipen* - innebär att majoriteten vid sitt beslutsfattande inte utan lagstöd (stadgestöd) får utsätta de enskilda medlemmarna för olika behandling. Denna grundprincip är självklar för de flesta och tillämpas i samband med årsmöten och annan föreningsverksamhet där majoritetens beslut blir gällande. Med stöd i stadgarna kan viss särbehandling ske, till exempel genom att medlemsavgiften kan vara lägre för yngre medlemmar än för äldre, och att medlemmar under en viss ålder inte får rösträtt på årsmötet.

Den *idrottsliga likhetsprincipen* gäller den mer idrottspecifika verksamheten och innebär att medlem har rätt att delta i föreningens idrottsliga verksamhet under de former som är vedertagna inom idrotten och på samma villkor som gäller för övriga medlemmar. Innebörden härav kan visas genom följande exempel.

Som medlem i en känd fotbollsförening i södra Stockholm skulle jag, med åberopande av den idrottsliga likhetsprincipen, kunna hävda att även jag ska få delta i den allsvenska startelvan till våren. Emellertid torde jag möta föga framgång härmed eftersom det får anses vedertaget inom idrotten, åtminstone på seniorelitnivå, att det bara är de bästa som tas ut i laget! Ansöker jag om medlemskap i golfklubben kanske jag får till svar att, visserligen är du välkommen som medlem (öppenhetsprincipen ger mig den rätten), men dessvärre har vi en tvåårig kötid för att få spelrätt. I en golfklubb kan det vara att anse som en vedertagen ordning att ett kösystem finns för att medlemmarna ska få spelrätt på golfbanan, eftersom banan inte omedelbart kan ta emot fler spelande medlemmar. Den idrottsliga likhetsprincipen förutsätter dock att ingen på skäl som strider mot principen ska kunna gå före i kön. I tennisklubben delar man in verksamheten i träningsgrupper och fördelar tennistider efter den standard spelarna har. Jag som enskild medlem kan då inte med åberopande likhetsprincipen kräva att få spela i elitgruppen om jag inte anses uppfylla kraven för att tillhöra denna.

I en fotbollsklubb eller ishockeyklubb är det oftast självklart att de bästa blir uttagna till representationslagets träningar och matcher. I de individuella idrotterna är det inte lika självklart att en indelning av medlemmarna görs och att uttagning sker till tränings- och/eller tävlingstillfällen. Likväl kan det förekomma utan att det behöver strida mot den idrottsliga likhetsprincipen. Så länge som samtliga medlemmar i grunden har samma möjlighet att kvalificera sig att delta i den idrottsliga verksamheten är en sådan uppdelning acceptabel. Däremot får inte ovidkommande skäl användas för att göra åtskillnad mellan medlemmarna.